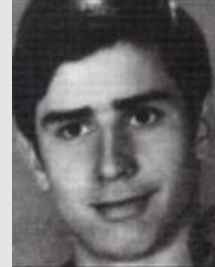

יזכור

איל לשם ז"ל

נפל ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1982)

בן עדינה ויואל, נולד ביום י"א בחשוון תשכ"ב (21.10.1961) ונפל ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1982), בצהריי היום החמישי של מלחמת לבנון בקרב עין זחלתא, כשהוא מפקד על מחלקת נגמ"שים של חיל-ההנדסה. חשוף בצריח, שילח איל את כדורי המקלע אל עבר מסוקי האויב שתקפו את טורי השריון הישראלי שנעו לעבר כביש ביירות-דמשק. איל לא יכול להם. והוא נפל יחד עם שישה מחבריו מטיל שנורה לעברם ממסוק אויב. איל גדל והתחנך ברמת אביב, החל בגן הילדים ועד לסיים תיכון "אליאנס", במגמה הביולוגית - נושא שהיה אהוב עליו במיוחד.

בשנות לימודיו בבית-הספר היה איל ספורטאי מצטיין, ובייחוד במשחק הכדור-עף. עוד בילדותו הצטיין איל בחריצות ובכושר החלטה והנהגה בולטים, ואלה באו לידי ביטוי בכל תחום שפעל בו, אם בפעילות בצופי רמת אביב או בעבודה במטעי האבוקדו והאפרסמון של הוריו. איל אהב את עבודת השדה, ובחלומותיו ראה עצמו חקלאי. היה בו כשרון מיוחד למוסיקה, ובתקופה מסוימת ניגן על כינור. איל קרא הרבה והכל, משירה ועד מדע. האור בחדרו דלק עד השעות הקטנות של הלילה. איל היה גאה מאוד במשפחתו, ובכל הזדמנות נתן ביטוי לגאוה זו.

רזה, משכמו ומעלה גבוה מעל מכל הסובבים אותו, עליז, חייכן, שובב, עקשן, אך עם זאת סימפטי ויודע להתחבב על חבריו. כזה היה איל. הוא ידע לעמוד על דעתו, והיה מוכן להתווכח עליה עם גדולים וחזקים ממנו כשווה בין שווים. בין ניירותיו של איל נמצא פתק של אחד ממדריכיו, שכתב לו בסיום קורס הקצינים: "מאוד מעריך את אומץ לבך ואת יושרך הפנימי. עם מנהיגות כשלך בודאי תצליח בכל ולכן רק חזק ואמץ".

כשהתגייס לצבא, היה ברור לו כי דרכו היא לחיל קרבי. כחודשיים לפני גיוסו שקד איל על שיפור כושרו הגופני על ידי ריצות של כ-12 ק"מ מדי ערב, כדי שיוכל לעמוד במבחני הקבלה ליחידת הקומנדו הימי. בסופו של דבר הגיע איל להנדסה קרבית וקורס קצינים. הוא אהב את הצבא, ובתקופה מסוימת אף חשב על קרירה צבאית. הוא הבין שבחיל ההנדסה, בהיותו חיל קטן, קטנות גם אפשרויות קידומו, לכן ביקש איל לצאת לקורס קציני חי"ר. מפקד בית-הספר להנדסה קרבית דחה את בקשתו וסיכם: "לחניך גאוה חיילית מפותחת. הבהרתי לו אי היכולת להיענות לרצונו". איל נשאר בחיל-ההנדסה, ובמסגרת חיל זה יצא כמפקד מחלקה למלחמת לבנון, שממנה לא חזר. במקום שבו נולד וגדל, בתל-אביב, הובא איל למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בקריית-שאול. הוא השאיר אחריו הורים, אח ואחות.

מתוך: יזכור... ת"א, משרד הביטחון - ההוצאה לאור, 1995.